

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DLI-II.054.2.2025.KR.1
Warszawa, 24 marca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej

Dotyczy: interpelacji nr 8410 Posła na Sejm RP Krzysztofa Mulawy w sprawie postępowania odwoławczego dotyczącego budowy autostrady A2 w okolicach Siedlec

Szanowny Panie Marszałku,

składam na Pana ręce odpowiedź na interpelację nr 8410 Posła na Sejm RP Krzysztofa Mulawy w sprawie postępowania odwoławczego dotyczącego budowy autostrady A2 w okolicach Siedlec.

Odpowiadając na pytania:

- „Kiedy Ministerstwo planuje zakończyć postępowanie odwoławcze, a także dłaczego postępowanie odwoławcze, które powinno trwać maksymalnie 2 miesiące trwa już blisko dwa lata?”
- „Co jest przyczyną systematycznego wyznaczania »nowego terminu rozpatrzenia sprawy«, sprawy dla decyzji, która z chwilą wydania powinna być »dokładnie wyjaśniona, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli«, a więc przygotowana zgodnie z art. 7 i 77 § 1 KPA”,
- „Skąd wynika konieczność dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej decyzji Wojewody Mazowieckiego co wynika z pism DLI-II.7621.35.2023.KS.31 i pisma DLI-II.7621.35.2023.KS.28?”

przedstawiam poniższe informacje.

W trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego w sprawie decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 77/SPEC/2023 z dnia 15 maja 2023 r., znak: WI-I.7820.1.2.2022.DW, zwanej dalej „decyzją Wojewody Mazowieckiego”, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A2 Warszawa – Kukuryki na odcinku obw. Siedlec – węzeł »Cicibór« (z węzłem). Odcinek VI od km 561+440 do km ok. 580+190 z węzłem »Borki« o długości ok. 18,750 km”, Minister Rozwoju i Technologii (dalej: Minister), działając jako organ II instancji, obowiązany był do podejmowania działań mających na celu urzeczywistnienie zasad ogólnych postępowania administracyjnego określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „kpa”. Stosując się do zasady wyrażonej w art. 7 i art. 77 kpa, Minister, stojąc na straży

praworządności, obowiązany był podejmować wszelkie działania niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Jednocześnie, istota zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu przez dwa różne organy tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonego rozstrzygnięcia, zatem zarówno w zakresie ustalenia stanu faktycznego, wskazania dowodów, oceny tych dowodów jak i rozważań prawnych, które mają w tej sprawie zastosowanie, nie zaś tylko na kontroli argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu pierwszej instancji. Obowiązkiem organu odwoławczego było więc również ponowne rozpatrzenie sprawy tak, jak gdyby nie było rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji.

Minister był zatem zobligowany m.in. do ponownego rozpatrzenia wniosku inwestora o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, analizy dokumentów zgromadzonych przez organ I instancji, weryfikacji wydanego przez ten organ rozstrzygnięcia pod kątem jego zgodności z przepisami materialnymi i proceduralnymi oraz odniesienia się do wszystkich zarzutów podniesionych przez strony skarżące w licznych odwołaniach od *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, które były także uzupełniane w trakcie procedury odwoławczej. Pragnę zauważyć, że od *decyzji Wojewody Mazowieckiego* złożona została znaczna liczba odwołań i pism uzupełniających odwołania.

Powyższe oznacza, że postępowanie odwoławcze w sprawie przedmiotowej decyzji obejmuje nie tylko zbadanie zarzutów wniesionych przez odwołujące się strony, ale również wszechstronną analizę sprawy we wszystkich jej aspektach – w tym ponowną analizę wniosku o wydanie decyzji wraz z załącznikami do tego wniosku. Co prawda, zgodnie z art. 11g ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, odwołanie strony od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rozpatruje się w terminie 30 dni, jednakże *specustawa drogowa* nie wyłącza możliwości zastosowania art. 36 *kpa* (dotyczącego możliwości wydłużenia terminu sprawy). Nie ma przeszkód prawnych do wielokrotnego przedłużenia terminu załatwienia sprawy, jeżeli jest to usprawiedliwione okolicznościami sprawy, co miało miejsce w niniejszym postępowaniu odwoławczym w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Zgodnie z art. 136 § 1 *kpa*, organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. W trakcie przedmiotowego postępowania odwoławczego zaszła konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego. Konieczność przeprowadzenia ww. postępowania wyjaśniającego, obejmującego swoim zakresem analizę akt sprawy zgromadzonych przez organ I instancji, opracowanie i wystosowanie wezwań do odpowiednich podmiotów (inwestora, innych organów administracji publicznej, odwołujących się stron), oczekiwanie na odpowiedzi na ww. wezwania, analizę nadesłanych odpowiedzi, a następnie umożliwienie stronom zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań – niewątpliwie wpłynęło na konieczność przedłużania terminu załatwienia sprawy, i niemożność jej zakończenia w terminie określonym w art. 11g ust. 2 *specustawy drogowej*.

W toku postępowania odwoławczego możliwe jest także uzupełnianie lub korygowanie wniosku przez inwestora, a organ II instancji (w tym przypadku Minister) nie może pozbawić go możliwości udzielania wyjaśnień i korygowania wniosku o wydanie decyzji

o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W toku postępowania odwoławczego wpłynęły do Ministerstwa Rozwoju i Technologii obszerne wnioski inwestora (pełnomocnika Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad) o dokonanie przez Ministra korekty merytoryczno-reformacyjnej *decyzji Wojewody Mazowieckiego* w zakresie działek wymienionych w tych wnioskach. Skutkowało to także koniecznością podjęcia dodatkowych czynności wyjaśniających, co także wpłynęło na przedłużenie załatwienia sprawy.

Akta postępowania odwoławczego jednoznacznie świadczą o tym, że Minister po otrzymaniu odwołań podejmował czynności zmierzające do wyjaśnienia sprawy. Należy również podkreślić, że nie wszystkie czynności podejmowane przez organ znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy w postaci dokumentu sporządzonego w formie pisemnej. Oczywiście bowiem jest, że także organ, na rzecz którego pracę wykonują konkretne osoby fizyczne, potrzebuje czasu na analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Każdorazowe przedłużenie terminu załatwienia sprawy odwoławczej dotyczącej *decyzji Wojewody Mazowieckiego* nie było zatem skutkiem opieszałości Ministra, lecz było związane ze skomplikowanym charakterem sprawy, a ustalenie wszystkich faktów w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia wymagało szczegółowego rozeznania, w tym poprzez zgromadzenie i rozpatrzenie kompletnego materiału dowodowego. Zasada szybkości postępowania określona w art. 12 *kpa*, nie może bowiem pozostawać w sprzeczności z obowiązkiem dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy przez organ. W przedmiotowej sprawie wydłużając termin załatwienia sprawy organ każdorazowo kierował się obiektywnymi przesłankami, jak również informował o tym odwołujących się od *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Wiedzą powszechnie znaną jest wysoce skomplikowany charakter spraw o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej na podstawie *specustawy drogowej* i wielość oraz złożoność niezbędnych do podjęcia czynności, zarówno znajdujących odzwierciedlenie w aktach sprawy, jak i nieudokumentowanych (analiza pozyskanych akt, analiza orzecznictwa, weryfikacja pozyskanych dokumentów, przygotowywanie projektów rozstrzygnięć). Nie ulega przy tym wątpliwości, że w sprawach dotyczących zezwoleń na realizację inwestycji drogowej występuje konflikt dwóch różnych grup interesów, tj. publicznego i prywatnego. Ocena organu administracyjnego dotycząca grup dwóch różnych interesów prawnych musi polegać na wyważeniu tych interesów, czemu organ powinien dać wyraz w wydanym w sposób obiektywny rozstrzygnięciu i jego uzasadnieniu.

Między innymi z powyższych względów proces przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach prowadzonych na podstawie *specustawy drogowej* jest skomplikowany. Wynika to przede wszystkim ze specyfiki materii będącej przedmiotem rozpatrywanych spraw, ich zawichości i wielopłaszczyznowego charakteru oraz obszerności zgromadzonego w takich sprawach materiału dowodowego. Również niniejsza sprawa należy do tych bardziej skomplikowanych (o czym świadczy ilość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wielość podejmowanych przez Ministra czynności wyjaśniających w sprawie).

Jednocześnie pragnę poinformować Pana Posła, że Minister zakończył już postępowanie odwoławcze w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, wydając w dniu 21 marca 2025 r. decyzję, znak: DLI-II.7621.35.2023.KR.68, zwaną dalej „*decyzją Ministra*”, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy,

a w pozostałej części utrzymującą w mocy *decyzję Wojewody Mazowieckiego* oraz umarzającą postępowanie odwoławcze w zakresie niektórych odwołań.

Odnosząc się do pytań:

- „Dlaczego wywłaszczeni mieszkańcy w dalszym ciągu muszą płacić podatek od nieruchomości, pomimo że nie mogą korzystać ze swoich nieruchomości zgodnie z ich przeznaczeniem? Czy prawdą jest że na tych gruntach trwają prace budowlane, których zaangażowanie na szacowane jest na ponad 70%? Jeżeli tak, to proszę o wskazanie możliwych do wdrożenia rozwiązań, tak aby dziś i w przyszłości odciążyć mieszkańców z konieczności płacenia podatku, która to płatność wynika z opieszałości prowadzenia postępowania odwoławczego”,
- „Czy prawdą jest, że od czasu wydania decyzji ZRID wywłaszczeni mieszkańcy nie mogą sprzedać/kupić, w formie aktu notarialnego, pozostałych po wywłaszczeniu części gruntów ze względu na brak ostateczności decyzji? Jeżeli tak to w jaki sposób Ministerstwo zamierza rozwiązać ten problem?”,

przedstawiam poniższe informacje.

W myśl art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych, bądź własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych – z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 3 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości. Dokonywanie zmian w księdze wieczystej oraz w ewidencji gruntów i budynków następuje dopiero z chwilą, gdy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna. Dopiero bowiem taka decyzja jest decyzją wykonalną w zakresie zmiany stanu prawnego nieruchomości i ich ewidencyjnego oznaczenia objętych tą decyzją. Wprowadzanie zmian do księgi wieczystej oraz do ewidencji gruntów i budynków jest bowiem także skutkiem wykonywania omawianej decyzji.

Niewątpliwie *decyzja Wojewody Mazowieckiego* nie była decyzją ostateczną, gdyż Minister prowadził postępowanie odwoławcze w sprawie ww. rozstrzygnięcia. Dopiero zatem *decyzja Ministra* kończąca postępowanie odwoławcze w przedmiotowej sprawie jest decyzją ostateczną w administracyjnym toku instancji. Niemniej jednak podkreślić trzeba, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, w niniejszej sprawie Wojewoda Mazowiecki nadał rygor natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Mazowieckiego*. Na podstawie nadanego decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności inwestor mógł zatem rozpocząć realizację planowanego przedsięwzięcia, bez względu na toczące się przed Ministrem postępowanie odwoławcze w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

W związku z wniesionymi odwołaniami od *decyzji Wojewody Mazowieckiego* i brakiem ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia – do dnia wydania *decyzji Ministra* nie nastąpiło przejście z mocy prawa, na własność Skarbu Państwa, prawa własności działek objętych w całości lub w części liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji drogowej i ostateczne zatwierdzenie podziałów nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że nieuniknione są rozbieżności czasowe pomiędzy terminem faktycznego objęcia przez inwestora nieruchomości objętych inwestycją i rozpoczęciem prac budowlanych, a uregulowaniem wszelkich kwestii formalnoprawnych związanych ze zmianami w księgach wieczystych oraz w ewidencji gruntów i budynków dotyczących tytułów prawnych nieruchomości objętych skutkami praworzecзовymi decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jeśli od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, opatrzonej rygorem natychmiastowej wykonalności, zostaną wniesione odwołania, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie.

Jednocześnie podkreślić należy, że na etapie postępowania w sprawie o zatwierdzenie projektu budowlanego i pozwolenie na budowę (zezwozenie na realizację inwestycji drogowej) organ architektoniczno-budowlany nie zajmuje się przyszłą realizacją budowy. Kwestia dotycząca stanu zaawansowania realizacji przez inwestora przedmiotowego przedsięwzięcia pozostawała zatem poza zakresem badania przez Ministra w postępowaniu odwoławczym w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*. Dokładnymi informacjami dotyczącymi stanu zawansowania robót budowlanych dysponuje inwestor przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Natomiast wdrożenie zaproponowanych przez Pana Posła rozwiązań musiałoby się wiązać ze zmianą obowiązujących przepisów prawa. Opiekunem merytorycznym *specustawy drogowej*, na podstawie której została wydana *decyzja Wojewody Mazowieckiego*, jest Minister Infrastruktury.

Odpowiadając na pytania: „Co stanie się z wypłatą 70% zaliczki dla wywłaszczonych mieszkańców, jeżeli zgodnie z wniesionymi odwołaniami decyzji ZRID zostanie ona uchylona. W jakich terminach i w jakiej wysokości środki te będą musiały zostać zwrócone przez mieszkańców?”, wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust. 5b *specustawy drogowej*, osoba, której wypłacono zaliczkę, lub jej spadkobiercy są obowiązani do zwrotu zaliczki po jej waloryzacji na dzień zwrotu, jeżeli decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej została zmieniona, uchylona w całości lub w części dotyczącej tej osoby lub stwierdzono jej nieważność. Podkreślić należy, że zobowiązanie do zwrotu zwaloryzowanej zaliczki mogłoby powstać tylko w sytuacji wyeliminowania odrębnej od decyzji ZRID decyzji odszkodowawczej z obrotu prawnego w jednym z trybów nadzwyczajnych (w postępowaniu wznowieniowym lub w wyniku stwierdzenia nieważności), co mogłoby nastąpić wyłącznie w wyniku zaistnienia szczególnych okoliczności wskazanych w przepisach regulujących przedmiotowe tryby. Nie jest to natomiast sytuacja standardowa. Jeżeli decyzja odszkodowawcza zostałaby uchylona w postępowaniu odwoławczym, kwota wypłaconej zaliczki zostanie rozliczona w decyzji ustalającej odszkodowanie w ponownie przeprowadzonym postępowaniu. Obowiązek zwrotu mógłby powstać wyłącznie w sytuacji ustalenia odszkodowania w mniejszej wysokości niż w pierwotnie wydanej decyzji. W przypadku ustalenia odszkodowania w wyższej kwocie, jego wartość zostanie pomniejszona o kwotę wypłaconej zaliczki. Zgodnie z utrwaloną w dotychczasowym orzecznictwie administracyjnym i sądownoadministracyjnym zasadą, waloryzacji podlega jedynie kwota zwracana wskutek utraty bytu prawnego decyzji w trybach nadzwyczajnych. W przypadku zwrotu „nadwyżki” odszkodowania w zwykłym postępowaniu odwoławczym, zwracana kwota nie jest waloryzowana.

Odpowiadając na pytanie: „Na ile prawdą jest, że od czasu wydania Decyzji o Środowiskowych Uwarunkowaniach w roku 2011, mieszkańcy mieli ograniczone

prawo własności, ponieważ nie mieli możliwości stawiania budynków czy przekształcania gruntów?”, przedstawiam poniższe informacje.

W niniejszej sprawie do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor przedłożył ostateczną w administracyjnym toku instancji decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 20 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.1.2011.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie autostrady A2 na odcinku Warszawa-Kukuryki według wariantu 4+4a¹+4, zwaną dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”. Z tego względu, właściwym organem do udzielania odpowiedzi na rzezone pytanie Pana Posła jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do pytania: „Czy prawdziwe są słowa Komisji Europejskiej tzn. że »rozpoczęcie realizacji przedsięwzięcia pomimo toczącego się postępowania odwoławczego jest niezgodna z Unijnym Prawem«, wskazać należy, że materialnoprawną podstawę do wydania *decyzji Wojewody Mazowieckiego* stanowiły przepisy *specustawy drogowej*, a więc obowiązującego w porządku prawnym aktu normatywnego. Jak już wcześniej wyjaśniono, obowiązujące w systemie przepisy *specustawy drogowej* umożliwiają nadanie – na wniosek inwestora – rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Na podstawie nadanego *decyzji Wojewody Mazowieckiego* rygoru natychmiastowej wykonalności inwestor mógł zatem rozpocząć i prowadzić realizację planowanego przedsięwzięcia, bez względu na toczące się przed Ministrem postępowanie odwoławcze w sprawie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Odnosząc się do pytania: „Czy prawdą jest, że realizacja inwestycji na podstawie decyzji, do której wpłynęła ogromna ilość odwołań może rodzić ryzyko wyrządzenia znacznej szkody w środowisku zgodnie z:

- 1) Dyrektywą 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodom wyrządzony środowisku naturalnemu,
- 2) Ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
- 3) *Prawem Ochrony Środowiska*”,

przedstawiam poniższe informacje w ramach posiadanych kompetencji.

W pierwszej kolejności pragnę poinformować, że nie można utożsamiać faktu wniesienia od *decyzji Wojewody Mazowieckiego* znacznej ilości odwołań z ryzykiem wyrządzenia przez przedmiotową inwestycję znacznej szkody w środowisku. Zauważyć bowiem należy, że dla przedmiotowej inwestycji drogowej zostały wydane przez wyspecjalizowany organ ochrony środowiska – Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie pozytywne uzgodnienia środowiskowe realizacji przedsięwzięcia.

W pierwszej kolejności przedmiotowa inwestycja drogowa uzyskała wydaną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*. To na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, nastąpiła ocena oddziaływania na

środowisko przedmiotowej inwestycji, w tym przyjęcie wariantu jej lokalizacji, jak również w tym postępowaniu zostały przeanalizowane wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi. W uzasadnieniu *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* wskazano, że uwzględniając przeprowadzoną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowiskowo, w tym obszary Natura 2000 oraz zawarte w rozstrzygnięciu *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* warunki minimalizujące wpływ przedsięwzięcia na środowiskowo, w rekomendowanym przez inwestora wariantcie inwestycji 4+4a¹+4 stwierdzono brak znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowiskowo, w tym obszary Natura 2000 oraz na ich spójność i integralność powiązań między nimi.

Ponadto na etapie postępowania przed Wojewodą Mazowieckim została przeprowadzona ponowna ocena oddziaływania na środowisko. W ramach przeprowadzonego postępowania Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie powtórnie przeanalizował oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko i ludzi. Ponowna ocena oddziaływania inwestycji na środowiska zakończyła się wydaniem uzgodnienia warunków realizacji inwestycji przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. To w powyższych postępowaniach prowadzonych przez organ środowiskowy analizowano i oceniano m.in. bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, jak i możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* i postanowieniu uzgadniającym, wydanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, zostały sformułowane warunki realizacji i eksploatacji, które mają na celu minimalizację wpływu przedmiotowej inwestycji na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn.zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest Dyrektor Departamentu Lokalizacji Inwestycji.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r., poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:

- prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.